

ČETRNAESTA NEDJELJA

PRVO ČITANJE

Rod su odmetnički, ali neka znaju da je prorok među njima.

Čitanje Knjige proroka Ezekielia

Ez 2, 2-5

U one dane:

Uđe u me duh te me podiže na noge i ja čuh glas onoga koji mi govoraše. I reče mi: »Sine čovječji, šaljem te k sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što se odvrže od mene. Oni i oci njihovi bunili su se protiv mene sve do dana današnjega. Šaljem te k sinovima tvrdokorna pogleda i okorjela srca. Reci im: 'Ovo govori Gospodin Bog!' I poslušali oni ili ne poslušali – rod su odmetnički – neka znaju da je prorok među njima.«

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 123, 1. 2. 3-4 (Ø.: 2cd)

Ø. Oči su naše uprte u Gospodina dok nam se ne smiluje.

- ¹ Oči svoje uzdižem k tebi
koji u nebesima prebivaš. Ø.
- ² Evo, kao što su uprte oči slugu u ruke gospodara
i oči sluškinje u ruke gospodarice,
tako su oči naše uprte u Gospodina, Boga našega,
dok nam se ne smiluje. Ø.
- ³ Smiluj nam se, Gospodine, smiluj se nama
jer se do grla nasitismo prezira.
- ⁴ Presita nam je duša
podsmijeha obijesnih, poruga oholih. Ø.

DRUGO ČITANJE

Hvalit ću se svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova.

Čitanje Druge poslanice
svetoga Pavla apostola Korinćanima

2 Kor 12, 7-10

Braćo:

Da se zbog uzvišenosti objavâ ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne uzoholim. Za to sam triput molio Gospodina da odstupi od mene. A on mi reče: »Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje.« Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak.

Riječ Gospodnja.

ALELUJA

usp. Lk 4, 18

Ø. Aleluja! Duh Gospodnji na meni je:
on me posla blagovjesnikom biti siromasima. Ø. Aleluja!

EVANĐELJE

Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju.

✠ Čitanje svetog Evanđelja po Marku

Mk 6, 1-6

U ono vrijeme:

Isus dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. I kada dođe subota, počeo učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: »Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama? Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipovi, i Judini, i Šimunovi? I nisu li mu sestre ovdje među nama?« I sablažnjavahu se o njega.

A Isus im govoraše: »Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu.« I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. I čudio se njihovoj nevjeri.

Riječ Gospodnja.